

מעלת למוד התורה מתוך פרק ל"ז בתנ"א

התורה לעמת
 המצוות, נמשלים
 למח' ושכל לעמת
 האיברים.

בלמוד תורה
 מתאחד היהודי
 עם אור השם
 בדרך הגבוהה
 ביותר, הנמצא
 בחכמת התורה.

זאת ועוד אחרת, והיא העולה על כולנה, במעלת עסק
 תלמוד תורה על כל המצוות, על פי מה שנתבאר
 לעיל בשם התיקונים, דרמ"ח פיקודין הן רמ"ח אברים
 דמלכא, וכמו באדם התחתון, דרך משל, אין ערוך
 ודמיון כלל בין החיות שברמ"ח איבריו לגבי החיות
 שבמוחין, שהוא השכל המתחלק לשלש בחינות:
 חכמה-בינה-דעת - ככה ממש דרך משל, להבדיל
 ברבבות הבדלות לאין קץ, בהארץ אור אין-סוף
 ברוך-הוא המתלבשות במצוות מעשיות לגבי הארץ
 אור אין-סוף שבבחינת חכמה-בינה-דעת שבחכמת
 התורה, איש איש כפי שכלו והשגתו. ואף שאינו
 משיג אלא בגשמיות - הרי התורה נמשלה למים,
 שיורדים ממקום גבוה כו', כמו שנתבאר לעיל.

למרות שעל
 ידי למוד תורה,
 ההתאחדות עם
 הקדוש ברוך
 הוא גבוהה יותר
 מאשר על ידי
 מצוות מעשיות,
 בכל זאת, יש לזכר
 שתכלית הבריאה
 מתממשת על ידי
 מצוות מעשיות,
 הנעשות עם הגור
 והנפש הבהמית,
 וקר מעלות אותו
 ואת העולם
 לקדשה.

ואף-על-פי-כן אמרו רבותינו זכרונם-לברכה: "לא
 המדרש עיקר אלא המעשה", ו"היום לעשותם"
 כתיב, ומבטלין תלמוד תורה לקיום מצוה מעשיית
 כשאי אפשר לעשותה על ידי אחרים, משום, כי זה
 כל האדם ותכלית בריאתו וירידתו לעולם הזה,
 להיות לו יתברך דירה בתחתונים דוקא, לאהפכא
 חשוכא לנהורא, "וימלא כבוד ה' את כל הארץ"
 הגשמית דייקא, "וראו כל בשר יחדו", כנזכר לעיל.
 מה שאין כן כשאפשר לעשותה על ידי אחרים - אין
 מבטלין תלמוד תורה, אף שכל התורה אינה אלא

מעלת למוד התורה מתוך פרק ל"ז בתנ"א <<

פירוש המצוות מעשיות, והיינו, משום שהיא בחינת
חכמה-בינה-דעת של אינ-סוף ברוך-הוא, ובעסקו
בה - ממשיך עליו אור אינ-סוף ברוך-הוא ביתר
שאת והארה גדולה לאין קץ מהארה והמשכה על
ידי פקודין שהן אברין דמלכא. וזהו שאמר רב ששת:
"חדאי נפשאי, לך קראי לך תנאי", כמו שכתוב
במקום אחר באריכות:

והנה, המשכה והארה זו, שהאדם ממשיך ומאיר
מהארת אור-אינ-סוף ברוך-הוא על נפשו, ועל
נפשות כל ישראל, היא השכינה, כנסת ישראל, מקור
כל נשמות ישראל כמו שיתבאר לקמן, על ידי עסק
התורה - נקראת בלשון "קריאה", "קורא בתורה",
פירוש, שעל ידי עסק התורה קורא להקדוש-ברוך-
הוא לבוא אליו, כביכול, כאדם הקורא לחבירו שיבא
אליו, וכבן קטן הקורא לאביו לבא אליו להיות עמו
בצוותא חדא, ולא ליפרד ממנו ולישאר יחידי חס
ושלום. וזהו שכתוב: "קרוב ה' לכל קוראיו לכל
אשר יקראוהו באמת", ו"אין אמת אלא תורה", דהיינו
שקורא להקדוש-ברוך-הוא על ידי התורה דוקא,
לאפוקי מי שקורא אותו שלא על ידי עסק התורה,
אלא צועק כך אבא! אבא!, וכמו שקובל עליו הנביא:
"ואין קורא בשמך כו'", וכמו שכתוב במקום אחר.
ומזה יתבונן המשכיל, להמשיך עליו יראה גדולה
בשעת עסק התורה, כמו שנתבאר לעיל [פרק כג]:

ללמוד תורה
יש מעלה
נוספת גבוהה
במיוחד -
הלמוד הוא
"קריאה"
להשם. כמו
שאדם קורא
לחברו, והוא
מגיע להיות
אתו, כך על ידי
למוד תורה אנו
קוראים להשם
להיות אתנו,
ומושכים אליו
את אור השם
בדרך הגבוהה
ביותר.

שמי: _____ כיתה: _____